

יה בלחז משפט זמנא וליה
קדמו עד כה ישראל למטכו
זמנא לקבלא חובא לממת
ויפחחו ליראי אתן תפילו משפון
זמנא וירינו קמנו חזיקו קס
עלם לדריכו וכוז בני ישראל
לא יחסנו אחסנת אריה
מעשר בני ישראל די פרטון
קס אפרטותא יתבית
ליו אתי לאחסנת עלן אמרת
ליו בני ישראל לא יחסנו
אחסנתא ומליל
ועם ליראי כמליל וועמר ליו
ארי אספון מן בני ישראל ית
מעשרת די יתבית ליו מסון
באחסנתכו ופרטון מער
אפרטותא קס יי מעשרת מן
מעשרתא ויתחשב לכו
אפרטותכו מעשרתא מן ארוא
וכמלאתא מן מעשרתא כן
פרטון את ארין אפרטותא קס
ל מל מעשרטון היתבון מן בני
ישראל ותרעו מניה ת אפרטותא
קס יי לאהלו סונא מכל
מקנתון באפרטון יתל אפר
אפרטותא קס יי מכל טפליה
ית דרשיה מערו וועמר ליו
באפרטותכו יתפרתה מער
ויתחשב ליראי כמלילתא ארוא
וכמלילת מעשרתא ויתבון
יתיה כמלילת ארין וועמר
מפרטון ארי ארוא לכו הייתת
מלחטון כמטקון וליאתבון
עליו חובא באפרטותכו ית
שפריה מער וית קדטיה דכני
ישראל לא תחלון ולא תמנתון
דמלילתא עם מל וליאתבון למיט

עבדים את עבדת אהל מזערו ולי אקדמו עיה
כני ישראל אל אהל געיד לשאת חטא למדת
ועבד הלל הוא את עבדת אהל מזערו והם ישאו
עונם חקת עולם לדתיכם ונתון בני ישראל לא
ינחלו נחלה כי את מעשר בני ישראל אשר
ורינו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה עלכו
אמרתיו להם בהון בני ישראל לא ינחלו נחלה
וידבר יהוה אל משה
לאמר ואל הלויים תרבו ואמרת אלם בני ארז
מיאת בני ישראל אתה מעשה אשר נתתי לכם
מיאתם בנחלתכם וחרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם כדע
מז הון ובמלאה מן הקבון תרומה גם אתם
תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחמא
מיאת בני ישראל ונתתם ממנו תרומת יהוה
לאהרן הכהן מכל מתעתיכם תרומה את כל
תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו ויא
ואמרת אלם בהרומם את חלבו ממנו ונחע
ונחשב ללוים כתרומת ארז וכתבתי את מקב
ויאתם אתו ככל מקום אתם ומיתכם בישבר
הוא לכם חלת עבדתכם באהל מזערו וליא תשא
עליו חטא בהרומם את חלבו ממנו ואת קדשו
בני ישראל לא תחללו ולא תמנתון
וידבר יהוה אל משה ויאמר
אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר עשה יהוה

חלק לא יהא לך סמכס יין
בבית ודום הוים יסאן את
ענם סל ישראל עליהם
להויר הדום ונשת אלהם
אשר יינו אה תרומה הסל
דיון תרומה עד שיפיש
וונט תרומה מעשר נב
ונשכום תרומה כדן
מן העין תרומה מעשר
שלכס אסורה לדים ולמאס
ודיבון עליה חיתה וחויש
סרומה מילה סקרות
אשית דן מן העין ומאור
מן הקב סרומה תרומה
ויער העלות מן הקבום
חולה לטון פשוול תבואה
טתולות יקב הוא כור
טלפס העבשה יין וירלעס
ול לטון יקב חפית קדקע
היין וק יקב חולך חוים
יוקיעס חפיה טתפיה
מלס סל עלם יקב חוין
גם אדם כמות שישראל
מרימים ונרם ויקבום
תרומה אדם וועשר טלס
כי הוא נחלסם ומל חפית
תרומה את כל תרומה יי
נולה אדם שאס הקדים
לוי את הסך ככר וקבל
מעשרתון קודס טיטול סן
תרומה נולה מן הסר עך
להפיש חוין מן המעשר
תחילה אחר ויחויסם לתרומה
בתולה ויחויס תרומה
מעשר סרומה את חלון
אונע לחר סרומה תרומה
מעשר חוין ועסב חמות
לוים חוים עומים סרומה
ציון ליסר שלא תאמר
הואיל וקדשו הסרומה
טן כ את מעשר בני ישראל
אשר חוין לוי תרומה ית

יה סל אסור לוי ונחשב לוים
סרומה כן יה של ישראל חוין
אף סל לוי חוין ככל חוין
אפילו כבית הקדוה ולא תבוא
עליו חטא ונב יהו אס לא תרומה
תשא חטא ולא תמנתון חוים
תחלו תרומה חללת קדוה
חקת התורה
אפ שהטון ויוויר
העלם חוין את יסל לומר אה
האיעה חויות לפכך סרומה
חוקה ציירה היא ולכס חוין לך
ישות להרר אחרת ויקחו

ויפתח הגלעני היה צדור
באשה חויה
ולר גלעד את יפתח ורלה אשת
גלעד ל בני ישראל כהן האשה
ויגרשו את יפתח ואת מרה לו לא
תנחל בבית אביו מן אשה
אחרת אשה ויכרח יפתח מפני
אחיו ויגשכ פארז טוב ויתלקטו
אל יפתח אנשים רקים ויעתה
עבדו
בני עמון עם ישראל ויהי כאשר

בשפטי את ס דברו התנאים
שבכנס
שמשפ סלס שהטכנה סורה על חוב
עבור ע יס סוין מרומה של ארין חום
וארין אדום כרומה של ארין כשן וועב
כו מויער ודחם לעשן נוסם לארין
שען וגם אל מלך מואב שהיתה ארין
כפון ארין אדום כמחמה של ארין ודחם
וכרומה של ארין ישל ולא אבה אשה
דכטן דרומה כרומה כוסר ששול מעשן
הישכום כשער והוויכום הושכום
בע כסה שאדום לא טעם אעבר

חוסים ונשן ולא יעלה כי
שוא חיששם תה חפיה כל
נלו הוא יי לא יש יהוה
שכני סו את עשו מעבר
וחל סוול אר שמו העול כן
העס הואיל יהוד
לעקות
אתכם ל
לעס
חללת